

Čudotvorna torbica,

Čuoga sina

Tak je bila jedna mati, koja je imala jednog sina, je
jako rada imela. No je dečec svoj je pasel, to mati mu je pomu-
gala, gda je išel sa pasu, svoj je tirat tam i nazad. Ne je
guala, gda su došel diuo; ista je pred njega, kaj mu je po-
mogla tirati diuo svoj je. Tak jednu put je tiral svoj je
na pasu i mati mu je pomagala, i doital je na pasu svoj je,
a mati mu je samo žalost pomagala. Nuda ore k očcu, jede sira a
dojel kača zelena. Gda je dečec spazi, da je sira rekuc: čučica, hodi
sin, čučica, hodi sin. Nona je žla sira i jede z njim. Gdare je su
i kača rajela, suda mu veli: ali diti, dečec, štet mene nisti kuči
moji? ja te ore došo platim. Nuda su veli: očcu. Sre došo tak
pusti me v tebu, pa me nosi, ali tvoja mava bude tebe spotala,
kaj te mene nosi i diti te du šteta, ali te samo beje. Tak je bilo.
Mati je ore po navadi došla pred njega, ali tak je je dečec opazil, ki-
či k mami: mama, mama, niste, ja imam čučicu, ja imam čučicu.
Nuda mu ga pita: gde je? Mu pokazje kaču, ona se pretvori i reče mu:
diti to hiti. Ali je je ni štet niti ni mogel, ne je kača tak načimla i
rekla mu je: samo hodi, kud ti došne ja kačala. Što je dečec očimel,
i nesel je je nesel pod zemelj kine putem dugo, doklame je na
zadije došel do jedne gore. Nona ga je bila jako visoka i široka.
Nuda očcu ite spocu ali nije mogel ite v kaču, i kača mu veli:
pusti me doli, ja budem ista sama. Što su vstli ni to gore, dok-
lame su došli gore. Nuda su istli i došli su do jednoga velikoga poz-
ja. Pozaj ga je štet pojeti, ali gda je bila kača z njim, ni ga je štet
niti ni je ga smel, neq morat se je jiseč ognuti z mesta svojega, ja
svi su odšli dalje. Je je je morat zeti v tebu, i tak su odšli i došli
do jedne sačhoše, a tam je bilo tuliko kač, da je jedna drugo jahala.
Suda gda je ona bacila svoji glave iz tebe, molale su oditi od
njega. Tak istli su dalje, dok su došli do jednoga velikoga poz-
ja, kaj je iz zub otocau puscal i štet ga je pojeti, ali gda je nju
videl, morat se je i su ognuti z mesta, i istli su dalje. Nuda
mu veli kača: ti dečec, tebe budu pitati: kaj očis, da ti dauid?
a ti nekaj, nekaj zeti drugo, neq dauid ome ščicu, koja nisi ja de-
retant orati, kajti te ju bude teba jako, drugac se dojedl diuo,
i ti, gda mi dojdeš niste su moje otuje i budem istli kroz
dokucijst orat i gda dojdeš v obnavajatu biju, suda te mene
nesi k stolu, da poljubim svoje otaje, suda nesi me k oboku,
da poljubim svoji sestru, i suda ti budu dali jisti i jec i idi
spat. Nona dav te budu pitati za placu, i to placi, kaj sem
te rekla. Tak spominajst došli su do jedni orat, i ova
orata su bila ka glata. Nuda mu veli: poruji po orati, kaj
se stopreju, ali su se ne šteta odjeti, dok je ni ona pruzila

glavu iz torbe. Se su de otprla. Štak pri drugih i pri nek drugih,
dok su se dravajst očit presli. Dosti su na dravajsto mesto, i
svak je nesel k stolu k staršicu, a potle k sestri. Štak se je
ispavilo, kak je ova rekla: da su mu rekli, da naj jede i ide
spat. Štali su mu postetivu sruce pavulice, da, gda se je le-
gel, taki je prepal gliboko nute. Nuda drugi dan pitati su
ga, da kaj mu klaje gata, kaj je rjivo do te dousel. Mu ot-
govori, da oči su mu torbice, kaj ga dobeteni oči vidi. K svi su
mu odgovorili: a ti bedak, kaj budeš z onim torbicom. mi ti
dauo tritilo penez, kaj budeš mozel nate. Mi su je re štel deu
govoril, ovi torbice i jos suda Galacik kluka, i pustili su ga
nad kanta suu. Ali gda je došel do drugih od gda, a proo kak
je došel na sedevajsto oči, sruce se mi štala nihak adpiti.
Mu ruzi glave klaci jalna povratiti, kaj mora činiti. Nuda
su ide nazad na svo ista oči, kroz koja je moral suviti,
pak ruzi, ali mi su se štala adpiti. Nuda odinihak, kaj mu
je gospodiu dog pomogel, da je rekli; o torbu. Štak je to rekli,
taki su mu se oči otprla. Štel je dalje i pri štelik moral
je, jedeu put videl: o torbu, tak da je sa presel i došel suu.
Štel je, dok je došel do suoga pozja, koj je otovari sebe pustil
i štali ga je pozreti; ali se je su zmitil i rekli pozja: o
torbu, o torbu. Štel se je pozja o torbu rivati, ali su ne je
dal, neg samo je dalje štel i došel do suokose, gde su bile
sue v rjivne klac, koje su ga štali gristi, ali su je taki rekli upiu:
o torbu, o torbu, i su se štali su torbu iti, ali je torbu stis-
nel i ne je dal, samo je štali dalje i došel do suoga pozja, i su
ga je štali pozreti, i njemu je rekli: o torbu, o torbu, i su se je
štali o torbu rivati, ali je ni pustil, neg je samo idel dalje. Šte-
štel je o jedeu oči, a gda je štel gladu, pozil je suoga kluka,
kajega je štel došel. Nuda je štali dalje proumi. Štel ide, dok mu
bil je gladu, ali ne je rajtine dobiti jesti. Na jedeu put se je
naučiril na jedeu lepe jabuke i veslil se je i nabal se je ja-
duke i štali da je bude štel, i gda je zagrijel, taki mu su usta
glasila, tak velika, da ne je mozel govoriti. Nuda kaj se sru-
nacič & se neuse govoriti, nejma kaj, jisti niti ne bi mozel.
Ali je imel psmoč, pa ne je znal, torbice. Nuda su se plakal
i sdojde k njemu jedeu bogle in ali mu: te, čijš ti, idi
tenu ne oštali dalje i tam su ti krutke, i koja bi bude se o
kaj obcuula, suu otgani, a ni suu, koja se bude k tibi obcuula.
Šte je tak napravil i otgani je suu krutke, koja se je o kaj
obcuula i taki se je zagrijel i oplaklo mu je lice i bil je
vesel ali je bil jostel gladu. Štel je dalje i došel je do jed-
ne otarije i idel je nistlii nute; je ideu nute i bude se
zval jesti, najmuu penez, pa pojmu pa si naj plati, a nihak
mi nejma zeti. Štel se je jemu porciju glijasa i robu oi-
na. Šte mu je bilo dousest, i ovi je pojil, i suda se mu je
jostel videlo jesti i zoe si jostel jedeu porciju i robu vina, i
to je pojil i popil. K suda je otarijaica mu rekla: plati

ali nikak; ar bi
si mozel pomoci
pa ne je znal, kajti
mu je bila klaca

vezda, kaj si pojel. A siromak^t ne je imel v nijednem žepu penoz,
 in če jo tisti novec in ne je nikaj bilo, pa se je: sem imel, pa sem
 močte zgodil. Spričel je tobice vstopati, a suda se pričeli savi
 cekin omu cetei. Kuda su vesel teki, da da jeden cekin za jesti,
 osterijasicca je stela mu dati van ali on ne je etel, dal ci je vsi
 ce bolji jesti napraviti i sam je ostal čez noc i nekaj druge ča-
 sa. Poše neki den došel je k osterijasicu jeden statemar i pro-
 sil ga je, da si mu posudil penoz, ako ima. Usterjas ali: ja
 ti nejnemu penoz, neq so, koj te je pli menii; kaj se nijemu o-
 ruke, su ti pomoci. No mi je dal ga to, kajti mu se lepo vi-
 delo, da ga je prosil, i stepel mu je iz tobice tretiko, kuliko je
 mogel vesti. Poše je opet došel neki drugi trgovec i prosil
 je, da si mu posudil nekaj penoz, a so ga pita, dali ima kov-
 čer, da si mu dal za ljuda, da mu da penoz, kuliko oce. Kuda
 je trgovec svoje ti cere pozval, da naj ga koja zeme, alime je
 ga nijedna stela, ar je bil jako kovnat. Kajti ne je bil oce deca
 see, neq je bil veliki clovek, i veliku bradu je imel, ar je drugo
 časa i više tet sam hodil. I zato da su ga ni cere etele
 žesti, zato mu ne je dal penoz. Kuda je bilo na glas deuo, da koj
 bude mogel kraljovu ce i kartingu o paciji prunogati, da su duke
 nijemimuz. Kuda je so nju pozval, da naj dojde do njega, da se
 bude su sam kartat, gde je doma u osteriji. I kraljova ce došla je
 s njim kartat. Kuda je so svoje tobice stepel, pak je ga dolet pos-
 tavil, i se je ona došla i tretiko je došla, da ni mogel nitce savi-
 ti, neq na holi su otpeleli. I sda si je mislila: ja ga budem zela, pak
 mu toba zemeni pa njega stitame, samo da toba dobim. I tak
 je oćinila. Noa ga je zela i s njim se zvala. Kuda poše neki den
 zeme mu toba u njega stira. Kuda su siromak mislaci, kaj bude
 vezda, zmisli se je na sve jabuke i bruske, pa je sil pomije. Muratga
 jabuke, pa je sil s njim i me vasat. Drugi den je bila nedelja. Su
 nestena pijac, pa se oblice s siromakim opravice, koji si je sosudil
 z mali casak. A so jabuke su tak došale na pijacu, da so se si
 sledovali i gledali, gde su te jabuke, da tak dijuju. Ali su ni je nje
 dal omu, neq suda, gde je kraljova ci ista o cirkov. I postabi se
 na ougl, kad je ista mino. Kuda je došla druge, deue doli jabuke i
 restlje je je. A kua dojde i popita ga, kaj kraljovu ce jabuke, tu
 veli: jet glosi. Murmu je to rada dalamakar i više, kajti (su se
 je dopale. Kuda poše mede ista je nam dimo, kajti se je znala predi
 etati, ali vezda je ista dimo predi zeto, kajti se jabuke imela, da su nji
 jako pisale a narocici su je bilo olam, kaj bi jela. Drug da je došla
 na stence svoje kuce, manje je zagrepla jednu, i tak je zagrepla, teki
 je je glaslo veliko lice i pustnice i soce jefik otel, da ne je mog-
 la govoriti nikaj. Taki tak je o ipe došla, nije mogla oeu pročitati,
 samo je pokazala, da je jabuke zagrepla, pa je je tak otel. Kuda
 su se stee prestasi i svoje došice, da si nju zaraćili, ali ni jedan
 ni je mogel nju zaraćiti. Kuda so vdi kralju, da ju bude su zara-
 ćil. Ali ga je ni kralj pozval, da je to nijemimuz, pa veli, da mu
 deo, kaj oce samo, ako ju zaraći. Mu je reklo, da bude, samo da

drugač nemeni zračiti, ako ne bude 'si od dvora odisti ti ovu
 dalko. Su kafti je videl kralj, da drugač ni je, da nemu drugi
 ni jedan dohlo zračiti, ako ne bude ti od dvora odisti ti
~~ovu dalko, hocu volat je tak računati, kak me je oo sehel. Ali~~
 je ipak postao stajni, shol varosa i i stajari su ga predi videli
 da, ako bude bejjal iz varosa, da ga mogu prijeti. Ali su je bil
 opametec i otkel si je dvoju oplavu, svoju lepu raskod
 a drugu zalapane odgo. I gda su si odisti sluge i gospoda
 iz dvora, stupi ovk kiji i reče: čujes ti, poznaš ti muen. Hua
 mi ga z glavom, da ne. Nuda su oeli: ti si moja jaca, ti
 daj meni torbu moju, suda je tebe zračim tako, da budeš
 tako mogla yooliti. Hua vidi, da ne bude drugač, da me
 torbu. Nuda ji su da bruško i oeli, da je naj, zagrijue. I ova
 je je zagrijvila i bila je zallava. Nuda su dand o torbu
 bejjal bejjal, pa je hitel odgoreju oplavu, da je sabejjal iz
 glada, i stajari ov nide pozuali, pak je doho fiol, kafti
 je imel dosti puez, kaj mu jih je torba dajala.

S